

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **V. M.**, zastoupený JUDr. Jiřím Pokorným, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 2, Blanická 1008/28, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 6. 2023, č. j. 141 A 18/2023-28,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 4. 2023, č. j. OAM-5125-8/ZR-2023, MV-61229/OAM-2023, bylo žalobci odňato pobytové oprávnění k pobytu na území České republiky za účelem dočasné ochrany podle § 5 odst. 7 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, s odkazem na § 10 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 2 písm. b) zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, neboť žalobce zamlčel skutečnosti podstatné pro spolehlivé zjištění skutkového stavu věci (dřívejší poskytnutí dočasné ochrany Polskou republikou). Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který ji usnesením ze dne 27. 6. 2023, č. j. 141 A 18/2023-28, jako opožděnou odmítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje tím, že je v tíživé životní situaci, neboť musel opustit území Ukrajiny z důvodu ozbrojeného konfliktu, který na jejím území probíhá, a to společně s rodinou, na které je pro vážnou nemoc závislý. Stěžovateli není známo, že by v Polské republice disponoval pobytovým oprávněním, přičemž v případě nuceného vycestování na Ukrajinu mu hrozí vážné nebezpečí. Nadto by

musel opustit rodinu, na níž je odkázán. V podrobnostech odkazuje stěžovatel na svoji žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

[4] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Uvedl, že předpoklady pro přiznání odkladného účinku nejsou v projednávané věci naplněny. Zejména absentuje prvek hrozby vzniku závažné újmy, kterou stěžovatel spatřuje v tom, že by musel vycestovat z České republiky na Ukrajinu, kde probíhá ozbrojený konflikt a kde by jej neměl kdo finančně podporovat. K tomu žalovaný uvádí, že závažná újma by stěžovateli potenciálně hrozila pouze pokud by byl nucen vycestovat na Ukrajinu. To však není případ stěžovatele, neboť mu byla udělena dočasná ochrana v Polsku. Stěžovatel neupřesnil, jakými zdravotními obtížemi trpí a tyto neprokázal. Zdravotní péče na adekvátní úrovni by přitom byla poskytnuta stěžovateli i v Polsku. Obdobně stěžovatel neuvedl nic konkrétního ke svým rodinným vazbám na území České republiky. Vzhledem k tomu, že důkazní břemeno leží na stěžovateli, měl by svá tvrzení prokázat, což neučinil.

[5] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Podle citovaného ustanovení soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s.).

[7] Je třeba upozornit, že řízení o kasační stížnosti je charakterizováno přísnou dispoziční zásadou. To znamená, že soud je při posuzování důvodnosti návrhu oprávněn vycházet pouze z důvodů, které účastník ve svém návrhu uvede. Není úkolem ani oprávněním soudu za účastníka dohledávat či domýšlet konkrétní okolnosti a důvody, které by měly svědčit jeho požadavku. To platí i pro návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Z výše uvedeného plyne, že návrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a doložen konkrétními důkazy, protože navrhovatel nese jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní. K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, proto musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v čem konkrétně tato újma spočívá a jaký je její rozsah. Na podporu svých tvrzení pak stěžovatel musí navrhnout provedení odpovídajících důkazů (viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012 č. j. 1 As 27/2012-32; rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Stěžovatel v odůvodnění svého návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní

následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[9] Stěžovatel ve svém návrhu především uvedl, že nucené vycestování by pro něj znamenalo újmu spočívající zejména v ohrožení jeho osoby v důsledku nutnosti vycestování do země původu, ve které se odehrává ozbrojený konflikt. Stěžovatel nicméně není nucen vrátit se na Ukrajinu, neboť, jak vyplývá ze správního spisu, mu již byla udělena dočasná ochrana na území Polské republiky s platností od 2. 3. 2022 (což byl ostatně důvod odnětí pobytového oprávnění za účelem dočasné ochrany na území České republiky). Stěžovatel proto není v důsledku rozhodnutí žalovaného nucen vycestovat na Ukrajinu a tvrzená újmu mu tak reálně nehrozí.

[10] Dále stěžovatel tvrdil, že trpí vážnou nemocí, a je proto závislý na rodině, která pobývá v České republice. Tato tvrzení však stěžovatel ničím nedoložil, neuvedl žádné podrobnosti ke svému zdravotnímu stavu, ani neidentifikoval údajné rodinné příslušníky. Nejvyšší správní soud upozorňuje, že povinnosti tvrzení a prokázání rozhodných skutečností pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jak je popsána výše, se stěžovatel nemůže zbavit odkazem na obsah žaloby. Konkrétní skutečnosti musí stěžovatel tvrdit a prokázat v rámci návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Nejvyšší správní soud uzavírá, že vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem nehrozí stěžovateli jím tvrzená újma v důsledku probíhajícího ozbrojeného konfliktu na Ukrajině. Ve vztahu ke svému zdravotnímu stavu a závislosti na rodinných příslušnících nedostal stěžovatel své povinnosti uvést, v čem konkrétně spočívá hrozba újmy, stejně jako povinnosti tvrzenou újmu prokázat. Nejvyšší správní soud se proto již nezabýval poměřováním tvrzené újmy k možným újmám jiných osob a ani otázkou dotčení důležitého veřejného zájmu přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Z důvodů výše vyložených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tímto rozhodnutím se nikterak nepředjímá podoba budoucího rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2023

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu